

BUHUNDBLADET

Tidskrift för Norsk Buhund Ringen

NR 2 2015 Årgång 36

www.norskbuhund.com

BUHUNDBLADET

NR 2 Juni 2015

ÅRGÅNG 36

Medlemstidning för
Norsk Buhund Ringen

Red: *Hans Göthlin*

Ansvarig utgivare:

NBR:s ordförande

Torsten Hagsäter

Settervägen 30

302 64 Halmstad

Tel. 035-22 13 75

Mob 070-673 03 75

Medl.avgift 300kr/år

Famil.medl. 55kr/år

Plusgiro 444 19 68-7

Annonspriser:

Helsida 200 kr

Halvsida 100 kr

Per rad 10 kr

Per bild 50 kr.

Omslagsbild: Buhundsskugga

på snötäckt fjäll.

foto: Hans Göthlin

Övriga foton:

Hans Göthlin

Torsten Hagsäter

Anders Jansson

Jörel Saeland

Tom Delmefors

med flera...

Tryckeri:

JustNu Trollhättan

Du vet väl att du också hittar
aktuell information på vår hemsida:

www.norskbuhund.com

Där finner du hanhundslistor, upp-
födarlister, valannonser, stadgar,
protokoll (kräver inloggning), bild-
gallerier, påannonsering av komman-
de aktiviteter etc.etc

SSUK

Som medlem i din rasklubb är du
också medlem i *Svenska Spets och
Urhundklubben* (SSUK) och
välkommen att ställa ut din hund på
SSUKs utställningar:

Mer information hittar du på:

www.ssuk.se

Ordföranden har ordet

Hej alla goa Buhundsvänner!

Årsmötet har varit och jag får åter tacka för visat förtroende då jag blev återvald som ordförande för NBR 2015 av årsmötet.

Jag hälsar här Marie Regnér, Bengt Silverin och Malin Eriksson hjärtligt välkomna i NBRs styrelse!

Vi ser fram emot ett nytt styrelseår med diverse aktiviteter och avelskommittén har mycket jobb framför sig också.

Idag 17e maj på självaste Norges nationaldag har vi haft Buhundsträff i Falkenberg på deras brukshundklubb, vi blev tyvärr inte lika många som vi brukar. Tio Buhundar deltog med sina hussar och mattar, men vi som kom hade en trevlig eftermiddag, mer om träffen i separat artikel. Att det inte kom så många tror jag kan vara denna kalla vår med oberäkneligt väder, det kom ett par hagelskurar, men vi satt inne och

fikade vid den ena och blev inte alltför störda av det, vädret var fint i stort sätt hela tiden.

Närmast hägrar NBRs rasspecial ihop med våra vänner Lunde-Hunds Sällskapet i Hökensås 1 augusti med Buhundsspelen dagen efter. Glöm inte anmäla i tid före 29 juni.

En del aktiviteter till hösten är på gång, viltspårshelg, nosework (vilket handlar om att träna hunden att visa på olika dofter) i Halmstad är några exempel.

Jag önskar er alla en fin sommar och glöm inte att boka helgen i Hökensås, så vi får en riktigt trevlig helg tillsammans med oss och våra fina Buhundar! 🐕

Torsten Hagsäter
Ordförande NBR

Varför blev det Norsk Buhund?

Vi har alltid varit säkra på att vi ville ha en hund i vår familj och när vi väl hade bestämt oss började letandet efter vilken sorts hund vi ville ha. Vi ställde oss frågan; Vad är rätt hundras för oss? Vi ville ha en hund som är frisk, tålig, aktiv, lärorik, inte för stor och inte för liten. Vi var då en familj med fyra hemmavarande barn så det var viktigt för oss att hunden också skulle vara en bra familjehund.

För att hitta vad vi letade efter valde vi att söka på internet. Vi hittade där en sida där man kunde göra ett "test" där man fick svara på frågor som berörde tidigare hundvana, hur mycket tid man skulle lägga på aktiviteter och träning tillsammans med sin blivande hund, hur familjebilden var och hur mycket tid man ville lägga på pälsvård mm. Bland de raser som kom fram fanns bland annat Norsk Buhund med. Vid den tidpunkten var Norsk Buhund en helt okänd ras för oss och det gjorde oss nyfikna och vi kände att vi ville få mer information om denna nyupptäckta hundras.

Vi besökte då rasklubbens hemsida och fick där inte bara grundläggande fakta om rasen utan också kontaktuppgifter till dåvarande ordföranden i rasklubben, Maj-Lis Utter.

Efter alla härliga bilder vi hade sett och all information vi läst hade vi fastnat för rasen men vi ville också träffa en Buhund för att få en mer verklighetstrogen bild. Vi tog kontakt med Maj-Lis och blev inbjudna till en Buhundsträff i Kolmården. Vi bodde då inte så långt ifrån Kolmården vilket gjorde att vi hade möjlighet att åka dit. Där fick vi för första gången se och uppleva Buhunden på nära håll. Det vi såg var precis det som vi letade efter; lagom stora hundar som var nyfikna, glada och otroligt keliga. Barnen blev förälskade och ville ta med sig en hem direkt. Vi hade bestämt oss!

Nu var det bara att hålla utkik efter valpar.

Sommaren 2011 fick vi hem vår nya familjemedlem, Grim. Han har alla egenskaper som vi sökte efter, lekfull, aktiv och nyfiken.

Första året var kämpigt och vi undrade vad vi hade gett oss in på. Det var nyttigt för oss att åka på Buhundsträffar och där få tips och idéer på träning och lekar som man kan göra tillsammans med sin hund. Vi går också på olika kurser dels för att träffa andra hundägare och för att göra gemensam aktivitet som både Grim och vi tycker är rolig. Just nu går vi fortsättningskurs i

rallylydnad. Det vi ständigt får jobba med är att Grim ska ha kontakt med oss, han är väldigt självständig och vill ha koll på hela sin omgivning.

Eftersom vi inte hade någon erfarenhet av att vara hundägare så lär vi oss ständigt nya saker. Den dagen vi köper ännu en hund

kommer man att var mer säker på hur man ska träna och vad man

själv tycker är roligt att göra tillsammans med sin hund. Det har varit en rolig och lärorik tid och med Grim fick vi inte bara en underbar hund utan också många nya vänner. 🐕

Sophia Wadsten

Välkomna till Norsk Buhund Ringens Officiella utställning i Hökensås, Tidaholm

1 augusti på Hökensås camping/Tidaholm kl 10.00

**Utställningen är ett samarrangemang med Svenska
Lundehundssällskapet. Vi delar ring och domare och på
kvällen äter vi en gemensam middag för de som vill.**

Domare: Martin Johansson

Klasser och anmälningsavgifter:

Valpar 4-6, 6-9 mån. 150 SEK

Juniorer 9-18 mån. 300 SEK

Unghundsklass 15-24 mån. 300 SEK

Öppen klass 15 mån. och uppåt 300 SEK

Championklass 300 SEK

Veteranklass 8 år och uppåt 50 SEK (obs nytt sänkt pris)

Alla deltagare får en minnesgåva!

Halv avgift fr.o.m. tredje anmälda hund med samma ägare (gäller ej valp och veteran).

För att delta måste du vara medlem i NBR. *(Gäller ej valpar 4-9 månader eller utländska deltagare, som dock måste vara medlemmar i egna landets buhundklubb)*

Anmälan sker via denna länk senast **29 juni**:

http://www.mgevents.se/index.php?option=com_exhibitioners&id=938&exhibitioner_id=488&view=exhibition

OBS sista anmälningsdag är också sista inbetalningsdag!

Anmälningsavgiften insättes på NBR:s postgiro 444 19 68-7.

Utländska deltagare betalar till:

SWIFT: NDEASESS IBAN: SE96 9500 0099 6034 4441 9687.

Bank Nordea.

Vi fortsätter med den s.k. Specialklassen för alla som inte vill eller kan delta på den officiella utställningen. Man får en skriftlig kritik på sin hund. Kostnad 100 SEK, anmälan på plats.

I hopp om att vi skall få se fler veteraner i ringen har klubben beslutat att sänka avgiften ordentligt för veteranerna.

Utställningen är på campingområdet och vill du boka husvagns- eller husbilsplats, kontakta campingen via hemsidan www.hokensas.nordiccamping.se. OBS! tala om att du ska vara med på utställningen.

För våra norska och finska vänner kommer vi förhoppningsvis att kunna erbjuda veterinär på plats som kan fylla i EU-passet för avmaskning, dvärgbandmask (reveorm).

Kvällens middag blir på campingens (middagsbuffén kr 150/pers.), anmäl namn på de som kommer till utstallning@norskbuhund.com. Anmälan är bindande och summan betalas direkt till restaurangen.

För att boka en stuga, kontakta Ritva Lindström utstallning@norskbuhund.com eller telefon 0709-627837. Sista datum för att boka stuga är 29 juni.

Vi har följande stugor kvar 3 st typ C:

15 m² våningssängar, pentry
m kallt vatten. Pris SEK
598/natt (4 stugor) Stuga typ C

Dessutom har vi 8 st stugor på Mössebergs Camping (ca 3 mil från Hökensås). Stugorna kostar SEK 700/natt. Bokning som ovan, kontakta Ritva Lindström utstallning@norskbuhund.com

Fyrbäddstugorna är på 28 m² med utrustning för självhushåll, sovrum med en våningssäng, storstuga med två sängar, matplats, två kokplattor, kylskåp, mikrovågsugn, torkskåp, toalett, dusch och tv kudde och täcke finns, medtag egna sängkläder

Granne med vildsvin

Det har kommit allt eftersom de senaste åren. Vi har sett i skogen att marken är uppriven och till en början undrade vi vad det var och svaret kom ganska snabbt, vildsvin. De har flyttat in som nya grannar.

Det är inte bara på ängar och odlad mark de håller till, även här ganska långt in i skogen finns de och bökar upp marken under träden. Hur reagerar hundarna på det då? Jo, de blir väldigt ivriga på att spåra upp svinen. Ju färsk-

are det är desto mer angelägna är de att hitta dom. Ju närmare vi kommer desto ivrigare hundar. Nu brukar vildsvinen gömma sig där granskogen är som tätast och dit vill absolut hundarna också gå. Som väl är drar sig vildsvinen hellre undan men man vet ju inte hur det är just nu...så vi låter det vara.

Det känns inte alltid roligt att våra sköna gröna marker har nya invånare, men det är något vi får vänja oss vid. Markägarna fodrar dom också till en viss del för att kunna jaga dom. Nu finns det ju så mycket vildsvin så man kan tycka att det är onödigt att hjälpa dom att bli fler och av jakten har vi inte sett något ännu. Vi får väl lägga till att vildsvinsstek är mycket gott, så jaga på! 🐕

Anders Jansson

Årsmötet 2015

Årsmötet den 11 april hölls som de senaste åren på Brukshundsklubben i Gnosjö. Drygt 20 personer kom till mötet som leddes av Jonas Öhrn, SSUKs ordförande.

Fler ledamöter i styrelsen

Till skillnad från andra klubbar har vi i NBR inte några större problem med att fylla styrelsen med ledamöter. Styrelsen utökades med två ledamöter, Bengt Silverin och Malin Eriksson. En vakant plats ersattes med Marie Regné.

Valberedningen

I årets upplaga av valberedning ingår Lena Björklund, Gunnel Boberg och Stephanie Sjömalin.

Uppföljning RAS

Uppföljningen av RAS 2014 presenterades för årsmötet, den finns också på hemsidan under Avel och uppfödning för den som är intresserad.

Motion

Till årsmötet kom en motion som också publicerades i Buhundbladet nr 1. Styrelsen avstyrkte motionen och årsmötet beslutade

efter en tidvis livlig debatt att följa styrelsens rekommendation. För den som är intresserad av styrelsens svar finns detta i årsmöteshandlingarna på hemsidan.

Tillägg på avelsrekommendationerna

Styrelsen hade till årsmötet föreslagit ett tillägg till avelsrekommendationerna. Förslaget innebar dels att det i hanhundslistan på hemsidan anges hur stor avkomman efter respektive hund är, istället för antalet kullar. Den andra delen var att införa rekommendationen att avkomman efter en enskild hund över 5 år inte bör överstiga 5%. I dagsläget innebär det att en enskild hund inte bör ha fler valpar än ca 10 de senaste 5 åren. Det här är en rekommendation och ingen given regel, den är också vanlig bland övriga rasklubbar.

Även här var debatten tidvis livlig innan årsmötet beslutade enligt styrelsens förslag.

Varför ska det rusas? Hängas? Matas och krampaktigt hållas i en glatt viftande svans?

Beror det på tradition, okunskap eller att för att man helt enkelt gör som alla andra? Oavsett, så är det sällan varken till hunden eller till rasens fördel.

Rusa runt

Vi börjar med rusandet när man visar hund i utställningsringen – för det är det som dessa rader handlar om: Att visa hund på ett mindre lämpligt sätt. Jag kan inte förstå detta rusande, varken med en hund som släpas motvilligt eller en hund som forcerar runt och som samtidigt tappar de rastytiska rörelserna. När en domarkollega, från ett annat land, ropade till mopsutställarna – faster, faster - på engelska, var det inte enbart jag som tappade förtroendet för hans raskunskaper utan också hundarna som tappade sina rasspecifika rullande rörelser.

Inte heller är det ovanligt att utställare medvetet rusar in i framförvarande ekipage. Det är till förtret för både hund och handler och borde bestraffas. I finalringen övergår springandet till att bli hysteriskt, trots att jag inte vet någon ras som behöver forceras fram. I vår sport är det inte snabbast som vinner, även om flera tror det ibland!

Hängas

Hängas i sitt halsband? Hur många hundar får verkligen bättre rörelser av att stramt

hängas i sina halsband? Min uppfattning är det motsatta då hunden inte kan styra sin anatomi och få rätt balans i sina rörelser. Eftersträvar man stela, korta och kanske höga frambensrörelser, kan det kanske vara värt att praktisera...? Många har uppfattningen att alla hundar ska bära sitt huvud högt. Det gäller långt från alla raser. Jag vill exempelvis inte se en sussex spaniel eller bearded collie med högt buret huvud. Är det en flatcoated retriever som inte bär sitt huvud på rätt sätt, är det med största sannolikhet något annat hos hunden som inte stämmer. Den rätta utstrålningen och hållningen kommer från hundens helhet, anatomi och funktion.

Matas

Matande i ringen? Jag vill påstå att det ofta är en hel middag som serveras än en liten uppmuntran- de godisbit. Inte sällan får vi som domare leta efter tänder och bett i en mun som är full av köttbullar eller andra matrester. Vem uppfann dessa tuber som hundarna helt uppslukas av till dess nackdel? Varken ägare eller domare får chans till kontakt med den frenetiskt slickande hunden. Lagom är alltid bäst, och bäst är när man inte ser det! Apropå köttbullar – har ingen tipsat Mamma Scan att sponsra landets hundägare? Kanske är det onödigt – de flesta verkar redan vara

frälsta trots den fruktsansvärda lukten!

Hålla svans

Måste man verkligen hålla i hundens svans trots att den själv kan vifta glatt med den? Cocker spaniel beskrivs i sin rasstandard med en ständigt viftande svans. Men det försöker man med alla medel att förhindra genom ett stadigt grepp om den bakre sista decimetern så att den då för domaren ska se ”kuperad ut”?!
- Släpp svansen ber jag – och där står den glatt viftande....!

I curly coated retrieverns hemland Storbritannien och i andra länder visas rasen ofta med en ägare som med alla medel försöker greppa i både nos och svansspets, Resultatet blir en rejäl och opassande räkstjärt. Rasens problem är bakpartiet och inte blir det bättre när någon hämmar den aristokratiska retrievern i att själv få avgöra hur svansen ska föras.

En duktig uppfödare på labrador retriever, i ett annat land, gjorde som ”alla andra”. Jag frågade honom varför han inte visade labrador på samma sätt som han nu förstörde sin curly?

- De ska visas så här, sa han!
Tack – men inte för mig, svarade jag honom!

Visst – det är fint med en svans som viftar även om inte alla gör det stillastående. Jag är dock övertygad om att vi domare har

så mycket fantasi och kunskap att vi kan bedöma svansen då hunden exempelvis rör sig. Vi har ju också händer att känna med.

Visa annans hund

Slutligen – det där med att visa andras hundar, är på gott och på ont. Hur många gånger tar inte en ”som vet hur det går till” en annans omotiverade och hemkära hund in i den kanske otrygga utställningsringen. Inte så sällan är det valpar. Säkert beror det på att man vill ge en hjälpande hand. Kanske tror man också att man som ”känd” har en fördel? Jag frågar därför

- Är det din hund eller står husse/matte utanför?

- Utanför, och de varken kan eller vill, de har aldrig gjort det förr.

- Nej, men alla har vi varit nybörjare. Se istället hur otrygg din hund ser ut. Är det inte bättre att hunden känner sig trygg och familjen själv får träna?

Det är med sann glädje jag ser hur hunden ändrar sitt uppförande och blir till fördel med en som de ”känner” i snöret.

Ansvar

Vad gör vi åt alla dessa dumheter? Jag tycker vi domare borde agera tydligare och sätta stopp när uppvisandet går till överdrift. Vi ska säga ifrån när det negativt påverkar hundar och människor och framför allt när det inte blir för rasen en typisk

och korrekt uppvisning. Våra junior handlers ska lära sig att tradition och vad andra gör, inte alltid är bäst. Det är en konst att visa hund men en större konst att visa en ras. Aktiva utställare får likaså ta ett ansvar då de ses som förebilder för alla nya som kommer till våra ringar.

Idealet

Jag uppfattar att många av mina domarkollegor delar mina synpunkter. Därför ska vi vara tydliga vad vi accepterar i utställningsringen. Slutligen - hur ofta

kommenteras inte med lovord den fritt stående hunden som tillsammans med sin uppvisare utstrålar harmoni, kontakt och rastyp utan att det rusas, hängs eller matas!

Hans Rosenberg
Auktoriserad exteriördomare
sedan 1984

***Norsk Buhund Ringens styrelse
önskar alla, tvåbenta som fyrbenta,
en riktigt skön sommar !***

DEBATT-

Bengt Silverin tar upp ett angeläget ämne

Skall vi avla fram Buhundar för att vinna show-priser, eller Buhundar som följer rasstandarden!

Den ställda frågan kan synas konstig. Följer inte hundar som får Excellent och Cert vid en hundutställning rasstandarden! Nej, det är ingen självklarhet.

Inte alltför sällan ifrågasätts idag huruvida det egentligen var den bästa hunden i rasen som blev BIR. En tämligen universell ”hundutställningsfråga” som debatteras inte bara i Sverige. Frågeställningen kan också tolkas som: finns en risk att raskvalitén på våra BIR-hundar är på nedgång? Har BIR-hunden i första hand blivit bedömd med rasstandarden som utgångspunkt? Eller finns risken att en del domare känner sig (av olika anledningar) ”tvingade” att främst belöna en hund vars exteriör och beteende mest överensstämmer med majoriteten av utställningshundarna? Har en hund som klart följer rasstandarden en sämre chans att bli BIR än en snygg ”medelhund” som inte strikt uppfyller rasstandardens krav? Om en domare är osäker på den rasen han dömer – hur lätt är det då inte för honom/henne att negligera en hund som avviker något i utseende (gentemot majoriteten av hundarna) men som ur rasstandard synvinkel är överlägsen de andra hundarna.

Våra Buhundsuppfödare har ett stort ansvar att i sin iver att få fram Championhundar inte negligerar vad som är rasens skrivna standard! En hund som kanske inte är så framgångsrik i ”ringen” – för att den utseendemässigt skiljer sig för mycket från majoriteten av hundarna - men som dock uppvisar typiska raskaraktärer SKALL ingå i ett avelsprogram. En hund får inte bli BIR bara därför att den är ”vackrast” av de hundtyper som är i majoritet under utställningen! Ursäkten att ”detta är vad uppfödarna vill ha” är i långa loppet direkt skadligt för rasen. Både uppfödare och domare har ett ansvar att avla och döma främst efter rasstandarden.

Ur etisk synvinkel kan man också ifrågasätta utställare som enbart väljer hundutställningar där de tror att de har en chans att bli BIR (dvs. vem är domaren). Att olika domare – av olika orsaker - dömer olika är mänskligt. En korrekt bedömning av din hund får du enbart genom att delta i flera utställningar och där din hund bedömts av olika domare!

Bengt Silverin

HUNDARS MENTALITET - EN FRÅGA FÖR ALLA

Svenska Kennelklubbens Centralstyrelse och organisationens högst beslutande organ Kennellfullmäktige har beslutat att hundars mentalitet ska vara ett prioriterat område. Det har bland annat inneburit att SKK har utvecklat Beteende- och personlighetsbeskrivning hund, BPH, en officiell mentalbeskrivning avsedd att passa hundar av alla raser. Förhoppningen är att den ökade satsningen på mentalitet och beteende ska leda till ett växande intresse också i de raser/klubbar där man inte har någon tradition av arbete inom detta område.

Inom brukshundraserna är arbetet med mentalitet och funktion väl etablerat och mellan såväl rasklubb, uppfödare som hundägare råder konsensus om vikten av att hundars mentalitet och beteende dokumenteras. Eftersom brukshundraserna är arbetande hundar med ofta väl definierat arbetsområde har intresset för mentalitet en självklar plats. Det är därför också inom brukshundsleden som kunskapen om beteende och mentalitet och utbildningen kring desamma är mest omfattande och etablerad. Av uppenbara skäl har man utvecklat beskrivningar och tester för att identifiera de hundar som motsvarar de krav som finns hos såväl uppfödare som

hundägare.

I samband med det omfattande arbetet med Rasspecifika avelsstrategier som tog sin början inom SKK-organisationen 2001 blev det snart uppenbart att hundars mentalitet är en fråga för i stort sett alla rasklubbar. Intresset för att beskriva och testa hundarna hade under åren medfört att även en hel del raser utanför Brukshundklubbens ansvarsområde genomgått SBKs Mentalbeskrivning Hund (MH). Detta har varit den enda officiella mentalbeskrivning som funnits att tillgå. MH är en beskrivning designad för brukshundsraser. Det finns också ett registreringskrav som fordrar att hundar av bruksras ska ha känd mental status, d v s genomgått MH före parning samt tävlingsregler som slår fast att de måste ha MH för att få starta på bruksprov. Emellanåt har efterfrågan på beskrivningsmöjlighet överträffat tillgången.

RAS-projektet synliggjorde, bland mycket annat, behovet av en mentalbeskrivning med ett bredare och lite annorlunda fokus än MH. I flera klubbar efterlystes en beskrivning som i högre grad är anpassad till hundar av alla raser och som lade stor vikt vid hundarnas vardagsbeteende. Denna beskrivning skulle kunna kompletteras med rasanpassade

funktionsprov för att ge en bild av olika rasers mentalitet och funktion. Kennelfullmäktige 2009 konstaterade att det var SKKs uppgift och ansvar att se till att en adekvat mentalbeskrivning för denna målgrupp etablerades. SKKs Kommitté för hundars mentalitet, KHM, bildades och arbetet med det som i maj 2012 blev den officiella mentalbeskrivningen Beteende- och Personlighetsbeskrivning hund, BPH, tog sin början.

Under 2013 blev SBKs Mentaltest, MT, officiell för hundar oavsett ras (under förutsättning att inte specialklubben ifråga aktivt tackat nej till den möjligheten). I och med detta har vi i dagsläget tre officiella mentalbeskrivningar/tester att tillgå: Beteende- och personlighetsbeskrivning hund (BPH), Mentalbeskrivning hund (MH) och Mentaltest (MT) som principiellt är öppna för alla raser. För raser inom SBKs avelsansvar gäller, som tidigare nämnts, kravet på MH för såväl avel som tävling, medan hundar av andra raser numera kan starta på bruksprov efter att ha genomgått antingen MH eller BPH. För ägare av hundraser inom SBK är valet enkelt: den mentalbeskrivning man ska gå med sin hund är MH. För övriga raser rekommenderar SKK idag att valet faller på BPH.

BÅDE MH OCH BPH – PRAKTISKA KONSEKVENSER

Om vi fokuserar på BPH och MH kan vi konstatera att båda beskrivningarna redovisas i SKKs Avelsdata i form av spindel-diagram. Diagrammen är inte helt jämförbara eftersom BPH bland annat har fler beskrivningspunkter och definierar en del egenskaper något annorlunda än MH, men båda ger en bild av till exempel socialitet, nyfikenhet, rädsla och aggressivitet.

Beskrivningarna skiljer sig med andra ord åt så till vida att BPH ger en mer nyanserad beskrivning av hundens beteende i och med att flera parametrar observeras vid varje moment men också genom att samma egenskapskomplex beskrivs flera gånger utmed BPH-banan. För att kunna göra en relevant jämförelse mellan beskrivningarnas spindel-diagram fordras dock insikt i modellen för hur respektive diagram har räknats fram.

Den information som samlats under kanske många års lopp är fortfarande relevant. I framtidens genetiska analyser kommer hänsyn att tas till både MH och BPH.

MENTALINDEX

SKK/KHM har beslutat att de ekonomiska satsningar vad avser forskning kring hundars mentalitet i huvudsak ska riktas mot

BPH och att inga vidare större satsningar görs på MH. Icke desto mindre har SKK beviljat anslag för forskning vid Sveriges lantbruksuniversitet som avser att utveckla en modell för att skatta avelsvärden för mentalitet för brukshundraser, s k mentalindex, baserat på MH-resultat. Tanken är att man i förlängningen ska kunna tillämpa beräkningsmodellen även för andra raser och för BPH.

ETABLERINGEN AV BPH

Den första utbildningen av BPH-beskrivare och testledare anordnades på våren 2012. Under beskrivningens första säsong var sju arrangörer aktiva, en siffra som nu uppgår till 24 st. Cirka 50 personer är utbildade beskrivare, runt 65 st är testledare.

Redan initialt påtalade KHM vikten av att som arrangörer anlita både klubbar och privata aktörer. Detta har visat sig vara ett väl fungerande koncept. Bland de klubbar som arrangerar BPH finns såväl länsklubbar, lokala kennelklubbar som special- och rasklubbar. Därutöver finns även en BPH-bana på Grans Naturbruksgymnasium i Piteå plus en knapp handfull privata arrangörer. Gemensamt för samtliga är att de till banorna knutna funktionärerna har ett stort intresse för mentalitet. Somliga av dem är aktiva funktionärer även inom MH och MT. Detta har medfört

att man på de åtta brukshundklubbar (t ex Östra Härjedalens BK, Timrå BK och Mjölby BK) som har utbildade BPH-funktionärer har kunnat vidga sin verksamhet och erbjuda ägare av icke-brukshundraser möjlighet att genomgå BPH parallellt med den MH-verksamhet som i huvudsak riktar sig mot brukshundar. De mentalitetsintresserade funktionärerna får genom sin utbildning till BPH-beskrivare/testledare ytterligare kompetenshöjning, vilket kommer arrangörsklubbarna till del. Dessutom bidrar den rika representationen av varierade raser som BPH uppvisar till fördjupad kunskap i hundars beteende generellt.

FRAMTIDSVISIONER

Det finns ett uttalat mål för SKKs KHM att öka intresset för och kompetensen kring hundars mentalitet på ett brett plan inom organisationen. Att våra hundar mår bra och fungerar i samhället är en fråga som inte bara berör bruks- och tjänstehundsverksamheten utan är en angelägenhet för varje special- och rasklubb och varje enskild hunduppfödare. Förhoppningen är att den ökade satsningen på mentalitet och beteende ska leda till ett växande intresse också i de raser/klubbar där man inte har någon tradition av arbete inom detta område. En del i den strävan är den nyligen lanserade digitala distansutbild-

ningen ”Hundens beteende”. Vidare planeras en ”Mentalpool” bestående av personer som ska kunna föreläsa om mentalitet, men också vara bollplank/diskussionsledare i klubbarnas övergripande mentalitetsarbete.

Visionen är också att vi ska få till stånd ett språk som gör det möjligt även för uppfödare av sällskapshundsraser att prata om mentalitet och beteende utifrån gemensamma begreppsuppfattningar. SKK/KHM har påbörjat det arbete. Precis som den utställningsintresserade ofta har lätt att förstå innebörden av en exteriör beskrivning som talar om att hunden är välvinklad, har brant kors eller är upprätt i mellanhänderna, ger oss ett gemensamt språk en möjlighet att

skapa en kartbild över hundens beteenden och mentala egenskaper. Mentalbeskrivningen ger oss inte hela sanningen, lika lite som en utställningsstart beskriver en hunds exteriör på ett fullödigt sätt, men den hjälper oss en bit på vägen. Uppfödarna får veta mer, och i avelsarbete är all kunskap av värde.

En ökad satsning på hundars mentalitet inom hela SKK-organisationen är ett arbete som avser att förstärka den kvalitetsstämpel som bör vara synonym med registrerade hundar. För detta krävs såväl nytänkande och engagemang - som samarbete.

Text: Åsa Lindholm
Helena Frögéli

Ha en skön badsommars!

"Men kasta pinnen nå'n gång då..."

Falkenbergsträffen 17 maj 2015

Denna kalla vår då vi väntar och längtar efter varmare väder och mindre regn så hade vi Falkenbergsträffen på Norges nationaldag, vi fick ett par regnskurar blandade hagelskurar under träffen, men vi var inte ledsna för det.

Vädret var i stort sätt med oss denna dag, då det kom en regn-skur med inslag av hagel då vi gick tipspromenaden, den varade dock inte så länge det var bara det att det var svårt att hålla tips-lappen som vi fyllde i svaren i torr. Den andra regnskuren med hagel kom då vi satt i SKKs stuga och hade så gott som grillat färdigt, i övrigt var vädret jätte-fint.

Det kom inte lika mycket folk och Buhundar som det brukar, troligen pga. de var rädda för dåligt väder, eller av andra personliga skäl, men vi som var med hade en jätte trevlig eftermiddag, med hundarna lösa en stund i rasthagen, sedan en tipspromenad som Vanja Brovall fixat. Grillning med fika i SKKs stuga med prisutdelning till vinnarna i tipspromenaden, första pris gick till en tjej som heter Jessika Lindkvist.

Sedan gick vi ut (mätta och belättna med magarna fulla av korb och bröd) till apellplanen och stakade upp 60 meter för att tävla om västkustens snabbaste Buhund.

Alla hundarna sprang på ganska närliggande tider, från den långsammaste till den snabbaste skilde det inte mer än drygt 1,5 sekund.

Snabbast var Rusa som gjorde skäl för sitt namn idag på 6,31 sek med Steffi, och Steffi fick åka hem med sin 6e pokal!

En lista med tiderna på alla som sprang:

1. Rusa med Steffi på 6,31 sek
2. Pyttan med Torsten på 6,33 sek
3. Aros med fru Lindkvist på 6,56 sek
4. Qu med Bengt på 6,73 sek
5. Yo-yo med Vanja på 6,83 sek
6. Znäckan med Torsten på 7,06 sek
7. Stella med Lasse på 7,22 sek
8. Lisen med Alice på 7,37 sek
9. Pinglan med Torsten på 7,39 sek
10. Freij med Bengt på 7,95 sek

Efter detta så samlades vi för det obligatoriska gruppfotot och sedan prisutdelning i SKK stugan.

Alla åkte hem nöjda med sina glada Buhundar.

Nästa gång i höst så hoppas vi att fler kommer på träffen och givetvis att vi får fint väder, men lite regn skrämmer inte Buhundsfolket!
Väl mött igen!
Hälsningar Torsten Hagsäter

Fullt ös i Buhundsracet!

Vanja hade gjort kluriga frågor till tipspromenaden

"Jag är inte trött, jag bara vilar mig lite..."

Toppen att få springa fritt

Dog parkour

Lappen i affären väckte mitt intresse. I mitt inre såg jag framför mig mina buhundar göra en baklängesvolt över stängslet, studsa på björken innan de gled under bilen och försvann. Man har väl sett James Bond. Sagt och gjort, det måste undersökas och anmälan lämnades in omgående!

För människor innebär parkour att på snabbaste sätt ta sig från punkt a till punkt b i en stad (eller djungel). Man hoppar över hustak, svänger i en lyktstolpe och springer på väggar. Det visade sig att det inte var riktigt samma sak när det gällde hundar.

För hunden innebär dogparkour balansträning, kropps kontroll och självkontroll. Man använder de hinder som finns på den vanliga promenaden för att träna upp hundens självsäkerhet i olika situationer.

Det kan vara att öva på att hantera olika underlag som kan förekomma. Hinder av olika slag kan också användas och en kväll där man håller på och lägger om vägen, vilket tillfälle! Fullt av spännande saker att hoppa upp på, balansera på och krypa runt. MEN, man måste alltid tänka på säkerheten först och hundarna skall inte bara kasta sig iväg på äventyr. Som förare så styr man det hela. På köpet får man en rolig promenad men också bättre

kontakt med hunden och ett bättre samarbete. Är man fler så blir det ännu roligare.

Här kommer några enkla saker att krydda promenaden med:

Lååång hund

Den där krukan på torget? Lite godis längst upp och man får en lååång hund som balanserar för att nå det.

Parkbänken

Man kan balansera på parkbänkar, men man kan också sätta framtassarna på bänken och gå på det viset hela vägen till slutet.

Stenar

Man kan hoppa upp på stenar, prova sitta ligga på dom. Eller också vid torgets fontän.

När det händer roliga saker på en vanlig promenad får man en hund som håller kontakten för att inte missa något. 🐶

Jörel Saeland

Skinkosträdet

Skinkosträdet är värt ett eget kapitel. Med en tub skinkost preparerar man ett träd med klickar upp till en rimlig höjd. Vid promenaden får hunden korn på trädet och får lov att söka rätt på det, och på skinkosten.

Tillägg till avelsrekommendationer

På årsmötet i Gnosjö beslutades att avelsrekommendationerna skulle kompletteras enligt ett förslag från styrelsen. Syftet är att förstärka RAS och att försöka vända den negativa trenden när det gäller den effektiva avelsbasen. Rekommendationen är att samma hund inte skall vara förälder till mer än 5% av valparna som föds under en 5-års period. Rent praktiskt innebär det idag ca 10 valpar om vi ser perioden 2010-2014. Men, det här är en rekommendation och inte ett krav. Motsvarande rekommendationer finns hos många andra rasklubbar.

Bakgrund

Vid ett uppfödarmöte i Gränna den 23 augusti 2014 diskuterades bl.a. utvecklingen av den effektiva avelsbasen för Norsk Buhund i Sverige.

Den framlidne agronomie doktorn Per-Erik Sundgren, som har utvecklat rasdataprogrammet LatHunden, uttryckte bl.a. följande om den effektiva avelsbasen: "Den effektiva avelsbasen är inte ett mått på antal hundar i aveln. Den skildrar istället den takt med vilken en hundpopulation förlorar ärftlig variation. Vid en avelsbas på exempelvis 50 förlorar hundpopulationen ärftlig variation i en takt som om bara 25 hanar och 25 honor användes i samtidig avel under slumpparning."

Beräkningar av den effektiva avelsbasen för buhundar i Sverige under perioden 2009-2013 visar att den uppgick till 22. Om en avelsbas under 50 säger Sundgren: "Den eftersträlvade nivån för avelsbasen bör vara minst 100. Vid värden under 50 är rasens vitalitet allvarligt hotad på grund av alltför snabba genförluster."

NBR har hittills använt den genomsnittliga inavelsgraden för vår svenska buhundspopulation som ett styrmått för aveln. Enligt vår Rasspecifika Avelsstrategi (RAS) från 2012 är målet att inavelsgraden ej bör öka med mer än 3,5 % i genomsnitt under en löpande 5 års period. Detta mål har vi uppfyllt men trots detta visar den effektiva avelsbasen en negativ trend.

Avelskommittén

Styrelse för Norsk Buhund Ringen

Ordförande:

Torsten Hagsäter
Settervägen 30
302 64 Halmstad
035-221375, mob 070-6730375
ordforanden@norskbuhund.com

Ann Svensson
Björksäter, Saringe
747 93 Alunda
0174-12335
ann@norskbuhund.com

Vice ordförande:

Hans Göthlin
Skogstorpsvägen 2
153 60 Mölnbo
0158-60024, mob 070-5104388
viceordf@norskbuhund.com

Jörel Saeland
Lassövägen 7
430 63 Hindås
0301-18910, mob 031 -3808263
jorel@norskbuhund.com

Kassör:

Ritva Lindström
Halmstadby 3550
268 78 Kågeröd
0418-53121, mob 070-9627837
kassor@norskbuhund.com

Bengt Silverin
Vävstigen 5
449 51 Alafors
0303-740558
bengt@norskbuhund.com

Sekreterare:

Magdalena Wilson
Harstigen 16
514 35 Tranemo
0325-76901 mob 070-6016357
sekreterare@norskbuhund.com

Marie Regnér
Dockekulla Gård
597 91 Åtvidaberg
mob 073-0494278
marie@norskbuhund.com

Ledamöter:

Peter Magnusson
Lingonvägen 11
342 61 Moheda
0472-71546 mob 070-5571546
peter@norskbuhund.com

Malin Eriksson
Grinstad Kleven 1
434 93 Mellerud
0521-36115
malin@norskbuhund.com

Bernt Larsson
Äspe PL 178
694 93 Östansjö
0582-23134
bernt@norskbuhund.com

Du vet väl att protokollen finns på hemsidan för medlemmar att läsa?

Maila *webmaster@norskbuhund.com* för inloggningsuppgifter

Drottningholmsträffen 17 maj

Det blev en blöt dag i Drottningholmsparken. Regnet strilade med endast några kort pauser som för att hämta andan och kunna slå till med full kraft igen. Det heter ju "sådan husse, sådan hund", men det gäller också reciprokt tycker jag och för Buhundar och deras familjer gäller "sådan hund, sådan familj" dvs de tåliga hundarna brydde sig inte om vätan och kylan och det gjorde inte deras tuffa familjer heller, så trots det dåliga vädret kom det fyra glada hundar och deras härdade familjer och det tycker jag talar för sig självt. 🐶

Hans Göthlin